

Heerlen is daadkrachtig en succesvol

Het valt niet mee om de geschiedenis van een club die inmiddels in het 77e jaar van haar bestaan vertoeft, op één a4-tje weer te geven. Ik zal dat ook niet doen, want een uitgebreide beschrijving van de historie van de HSV staat op de ClubPage van de vereniging (<http://www.schaakclub.org>). De lijn die door de geschiedenis loopt past in ieder geval goed in het Zuid-Limburgse landschap: het is er een van pieken en van dalen. Het begin was in ieder geval goed. Niet gehinderd door enige concurrentie – behalve Heerlen was er in de provincie alleen de Maastrichtse Schaakvereniging – en leunend op de opkomst van de mijnindustrie floreerde de club in de eerste jaren van haar bestaan. De officiële oprichtingsdatum is 3 september 1924.

Bekende namen.

Vrijwel alle bekende namen uit die jaren, speelden voor korte of langere tijd voor Heerlen: Vinken, Nijburg, Selman, Van Rossum en Bianchi. Sommigen van hen werden Limburgs kampioen (Vinken en Selman), anderen kwamen heel ver in hun maatschappelijke carrière (Bianchi o.a. bij de Staatsmijnen en de LiSB). Opmerkelijk is dat kort na het ontstaan van Heerlen in de directe omgeving vele andere schaakclubs ontstonden, waarvan het merendeel de geschiedenis overigens niet overleefd

* Heerlen, club voor jong en oud. V.l.n.r. Dennis v.d. Burgt (voorzitter), Cyril Muylers, Bart de de Vries, Cor Gravesteijn.

heeft: Heerlerheide, Molenberg, Meezenbroek en Het Kasteel uit Schaesbergerveld. Enige hoogtepunten uit de geschiedenis zijn verder het kampioenschap in de 2e klasse D van de KNSB (1953), de legendarische wedstrijden tussen “de kinderen der duisternis” (mijnpersoneel) en “de kinderen van het licht” (Philipperspersoneel) waaraan in 1957 meer dan 1000 schakers deelnamen, en de V&D-simultaanséances aan het begin van de zestiger jaren met onder meer Euwe, Cortlever, Flohr, Petrosjan, Bouwmeester, Withuis, Donner, Larsen, Olafsson, Trifunovic en Szabo. Daarna komt de klad in het Heerlense schaakleven, dat in de periode tussen 1970 en 1990 op een laag pitje staat. 1981 was niet alleen door het overlijden van Bianchi een minder goed jaar. Een conflict tussen bestuur en leden veroorzaakte de afsplitsing van S.V. Oud Heerlen. Het dieptepunt wordt bereikt met de degradatie van het 1^e team naar de 2^e klasse LiSB.

Stijgende lijn.

Daarna begint de lange weg omhoog. De laatste vijf jaar gaat het zelfs uitgesproken goed. Waar de belangstelling voor het clubschaak over een breed front terugloopt is de tendens in Heerlen omgekeerd. Het aantal leden vertoont nog steeds een stijgende lijn en het aantal teams dat deelneemt aan de Limburgse

bondscompetitie steeg in de periode 1996-2002 van twee naar vijf teams. Het eerste team speelt weer promotieklasse en als de voortekenen niet bedriegen zal er ook aan het eind van het seizoen 2001-2002 weer minstens een promotie van een van de teams te vieren zijn. Het open Heerlens kampioenschap, dat inmiddels voor de 63^e keer plaatsvindt, heeft zich ontwikkeld tot een aantrekkelijk element op de Limburgse schaakagenda, met – mede door de goed gevulde prijzenpot – een sterk regionaal deelnemersveld. In het jubileumjaar 1999 werd een spraakmakend Limburgs Kampioenschap georganiseerd en in september 2001 is Heerlen door de LiSB aangewezen tot Club van het Jaar. Op het gebied van internet vervult de club inmiddels een voortrekkersrol.

Daadkrachtig.

De kern van de successen van de laatste jaren wordt ongetwijfeld gevormd door een daadkrachtig, voltallig bestuur met een goede onderlinge taakverdeling, dat wordt aangevuld door een ruime groep actieve leden, die op een plezierige wijze een groot aantal noodzakelijke clubtaken vervullen. Het adagium 'waar plaats is voor elken schaakliefhebber, waar ieder zich thuisvoelt, door de prettige geest, welke er heerscht' (Limburgs Dagblad 1-10-31) geldt daarmee net zo goed voor de huidige sfeer binnen de club als voor de beginjaren van haar bestaan.

Paul Hinssen